

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1993-1994

22 FEBRUARI 1994

ONTWERP VAN DECREET

tot wijziging van het decreet van 2 juli 1981
betreffende het beheer van afvalstoffen

AMENDEMENTEN

1. AMENDEMENTEN

voorgesteld door de heer L. Barbé

Artikel 3

A. In de voorgestelde tekst van artikel 2, 3° van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen de woorden „elke persoon” telkens vervangen door de woorden „*elke natuurlijke of rechtspersoon*”.

VERANTWOORDING

Deze omschrijving sluit alle twijfels uit.

Zie :
485 (1993-1994)
– Nr. 1 : Ontwerp van decreet

B. In de voorgestelde tekst van artikel 5 van hetzelfde decreet 2° vervangen door wat volgt :

„2° in de tweede plaats de nuttige toepassing van afvalstoffen te bevorderen. Hierbij moet een hiërarchie worden aangehouden : hergebruik heeft prioriteit boven recyclage. Verbranding van afvalstoffen, ook met energierecuperatie, wordt niet beschouwd als nuttige toepassing ;“.

VERANTWOORDING

Met dit amendement wordt tegemoet gekomen aan de terechte kritiek van de MINA-raad en de vakbonden in de SERV. Er moet echt een hiërarchie inzake nuttige toepassing van afvalstoffen worden aangegeven waarbij hergebruik te verkiezen is boven recyclage. Verbranden van afvalstoffen, ook al is het met energierecuperatie, mag niet beschouwd worden als nuttige toepassing, maar is steeds een afvalverwerkingsoperatie.

C. Een nieuw artikel 5bis invoegen dat luidt als volgt :

„Artikel 5bis

De producent van bedrijfsafvalstoffen of gevaarlijke afvalstoffen is wettelijk aansprakelijk voor door deze stoffen veroorzaakte schade en milieuletsel, zonder dat hem hiervoor schuld behoeft te treffen. “.

VERANTWOORDING

Gezien het risico dat aan bedrijfsafvalstoffen en gevaarlijke afvalstoffen is verbonden, leent de risico-aansprakelijkheid of objectieve aansprakelijkheid zich het best voor de aanpak van deze problematiek.

De Europese Commissie diende al op 1.9.1989 een voorstel voor een richtlijn in betreffende de wettelijke aansprakelijkheid voor schade en milieuletsel veroorzaakt door afvalstoffen, waarin dit ook voorzien wordt. Meer dan 4 jaar later is dit voorstel nog steeds niet goedgekeurd en een snelle afhandeling ligt niet in het vooruitzicht. Dit amendement strekt er dan ook toe de bestaande objectieve aansprakelijkheid inzake giftige afvalstoffen uit te breiden tot bedrijfsafvalstoffen en gevaarlijke afvalstoffen. In 1986 werd dit trouwens al door **Bocken**, Lavrysen en Vanden Bon voorgesteld („Het juridisch statuut van de verwerper van giftig afval”, T.B.P., 1986, 231).

D. De voorgestelde tekst van artikel 8 weglaten.

VERANTWOORDING

Milieubeleidsvereenkomsten kaderen in een beleid van vrijwillige samenwerking tussen overheden en ondernemers. We wijzen dit beleidsinstrument fundamenteel af om de volgende redenen :

- milieubeleidsvereenkomsten leiden niet tot meer verinnerlijking, maar wel tot een erosie van de rol van de overheid in de samenleving, tot het ondergraven van de legitimiteit van het overheidsbeleid. Over verantwoordelijkheden kan blijkbaar onderhandeld worden. Bedrijfssectoren of zelfs een individueel bedrijf krijgen een veto inzake het beleid. Dit is onaanvaardbaar. Er is wel nood aan een sterk communicerende overheid, maar milieubeleidsvereenkomsten gaan echt te ver ;

- onafhankelijke controle inzake de naleving van de milieubeleidsvereenkomst is niet voorzien ;

- de verhouding met vergunningen is onduidelijk ;

- door af te zien van verdergaande wetgeving zet de overheid zichzelf buiten spel ;

- uit ervaringen in Nederland blijkt dat het opstellen van milieubeleidsvereenkomsten vaak even lang duurt als het maken van klassieke wetgeving. Milieubeleidsvereenkomsten zijn het ideale instrument voor het bedrijfsleven om het milieubeleid nog verder te vertragen.

Met andere woorden, onder het mom van deregulering en inspraak worden zaken van algemeen belang geregeld tussen de overheid en het bedrijfsleven in afspraken **waarbij** controle en naleving zeer onduidelijk zijn.

E. In de voorgestelde tekst van artikel 9 van hetzelfde decreet § § 2, 3 en 4 vervangen door wat volgt :

„§ 2. De aanvaardingsplicht voor de eindverkoper houdt in dat hij verplicht is het produkt waarvan de consument zich ontdoet in ontvangst te nemen.

§ 3. De tussenhandelaars zijn verplicht de met toepassing van § 2 door de eindverkopers in ontvangst genomen afvalstoffen te aanvaarden.

§ 4. De producenten of invoerders zijn verplicht de met toepassing van § 2 door de eindverkopers of met toepassing van § 3 door de tussenhandelaars in ontvangst genomen afvalstoffen te aanvaarden en in te staan voor de nuttige toepassing of de verwijdering ervan. “,

F. In de voorgestelde tekst van artikel 9 van hetzelfde decreet § 6 weglaten.

VERANTWOORDING

Principieel pleiten we voor een onvoorwaardelijke terugnameplicht. ~~Het zijn~~ de producenten die verantwoordelijk zijn voor de geproduceerde afvalstoffen en zij moeten dan ook maar zorgen dat de consument vlot het produkt waarvan hij zich ontdoet kan teruggeven. Het voorgestelde systeem is ook nodeloos ingewikkeld wat de uitvoering bij voorbaat ~~hypothetiseert~~. Bovendien wordt opnieuw een ~~belangrijke~~ bevoegdheid ~~gedelegeerd~~ aan de Vlaamse regering, zonder dat er criteria zijn waaraan ze zich moet houden.

G. In de voorgestelde tekst van artikel 12 van hetzelfde decreet § 2 vervangen door wat volgt :

„§ 2. Gevaarlijke en bijzondere afvalstoffen moeten steeds vergezeld gaan van een identificatieformulier. De Vlaamse regering kan bepalen dat ook andere afvalstoffen bij hun vervoer vergezeld moeten gaan van een identificatieformulier. “.

VERANTWOORDING

Suist het vervoer van afvalstoffen is de meest kwetsbare plek in de afvalstoffenketen. Dit is het moeilijkst te controleren. Voor ~~gevaarlijke~~ afvalstoffen is trouwens overeenkomstig richtlijn 78/319 van 20.3.78 een identificatieformulier noodzakelijk.

H. In de voorgestelde tekst van artikel 13 van hetzelfde decreet in § 7 de laatste zin vervangen door wat volgt :

„De ondernemingen en personen, bedoeld in § 1, § 2, § 3 en § 6, zijn verplicht aan de OVAM jaarlijks melding te doen van de door de Vlaamse regering bepaalde gegevens uit hun afvalstoffenregister. “.

VERANTWOORDING

Ondernemingen of personen die in opdracht van derden afvalstoffen vervoeren zijn overeenkomstig artikel 13, § 3 onderworpen aan registratie. Zij moeten wel een afvalstoffenregister bijhouden, maar zouden niet onder de meldingsplicht vallen. Gezien er juist bij het transport van afvalstoffen nogal wat misbruiken zijn, lijkt het aangevoeren hier ook de meldingsplicht in te voeren.

1. A. In hoofdorde :

In de voorgestelde tekst van artikel 16, § 3 van hetzelfde decreet de laatste zin weglaten.

VERANTWOORDING

Het gaat niet op eerst een gedetailleerde lijst van bedrijfsafvalstoffen op te stellen om dan daarna een reeks uitzonderingen te voorzien inzake het bijhouden van het afvalstoffenregister en de meldingsplicht. Er is ook niet aangegeven op basis van welke criteria de Vlaamse Executieve **gemaakt** wordt deze uitzonderingen vast te stellen.

B. In bijkomende orde :

In de voorgestelde tekst van artikel 16 van hetzelfde decreet, in § 3 op de voorlaatste regel het woord „of” vervangen door het woord „en”.

J. In de voorgestelde tekst van artikel 19 van hetzelfde decreet 4° b vervangen door wat volgt :

„ b. nuttig mag toepassen voor zover er geen merkelijk dichtbij gelegen inrichting is die deze afvalstoffen nuttig kan toepassen onder vergelijkbare voorwaarden. “.

VERANTWOORDING

Dit amendement strekt ertoe het beginsel van zelfverzorging ook toe te passen inzake nuttige toepassingen. Ook op dit terrein is het aangewezen om zoveel mogelijk afvalstromen te vermijden, want juist dan rijzen er problemen (ook de MINA-raad wees in haar advies uitvoerig op de problemen van afvaltransporten).

K. In de voorgestelde tekst van artikel 34 van hetzelfde decreet in § 2 op de eerste en tweede regel de woorden „kunnen betrekking hebben” vervangen door de woorden „**hebben betrekking**”.

VERANTWOORDING

Het voorliggende artikel zou het mogelijk maken plannen te maken die enkel het aspect recuperatie behandelen.

L. In de voorgestelde tekst van artikel 35 van hetzelfde decreet in 6 7 de derde zin weglaten.

VERANTWOORDING

Er wordt een uitgebreide procedure voorzien om sectorale uitvoeringsplannen vast te stellen die dan door de Vlaamse Executieve worden vastgesteld. Maar artikel 35, § 7 laat dan toch nog ruimte voor afwijkingen. Op die manier geeft men de Vlaamse regering een grote volmacht, zonder dat er criteria zijn vastgesteld inzake het gebruik van die volmacht. Ook de Raad van State maakte bezwaar tegen deze aanpak. Het is trouwens ook niet ernstig eerst een ruime inspraakronde te voorzien om dan achteraf toch nog afwijkingen op de plannen toe te staan.

M. In de voorgestelde tekst van artikel 36 van hetzelfde decreet, eerste lid op de tweede, derde en vierde regel de zinsnede „en er hierdoor risico bestaat van hinder of schade voor de mens of het leefmilieu,” **weglaten**.

VERANTWOORDING

Het begrip „risico van hinder of schade voor de mens” is hoe dan ook voor interpretatie vatbaar. Het kan aanleiding geven tot discussies en zelfs gerechtelijke procedures tussen de OVAM en de betrokkene die de uitvoering van de veiligheidsmaatregelen bemoeilijken en vertragen.

N. In de voorgestelde tekst van artikel 36 van hetzelfde decreet aan het tweede lid toevoegen wat volgt :

„De ambtshalve verwijdering vindt plaats op kosten van de overtreder. “.

VERANTWOORDING

Dit is de overname van een gelijkaardige bepaling in het huidige afvalstoffendecreet. Voor alle duidelijkheid wordt deze bepaling overgenomen.

0. Na de voorgestelde tekst van artikel 36 van hetzelfde decreet een nieuw hoofdstuk VIIbis met een nieuw artikel 36bis invoegen dat luidt als volgt :

*„HOOFDSTUK VIIbis**Saneringsmaatregelen**Artikel 36bis*

De OVAM kan ambtshalve de verontreinigde bodems en buiten gebruik gestelde industriële installaties, die een risico inhouden voor het leefmilieu en de volksgezondheid saneren ingeval na behoorlijke ingebrekestelling van de exploitant door het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap de ingebrekestelde heeft nagelaten de opgelegde maatregelen te treffen of de opgelegde werken uit te voeren binnen de opgelegde termijn. De ambtshalve sanering vindt plaats op kosten van de ingebrekeblijvende. “.

VERANTWOORDING

Voor deze bepaling werd teruggegrepen naar het huidige afvalstoffendecreet (artikel 21, § 2, c). In het verleden kwam er kritiek op deze bepaling, o.a. dat hiermee een te grote beleidsvrijheid aan de Vlaamse Gemeenschap en de OVAM gegeven werd en dat dit artikel een onvoldoende juridische basis was voor een zo complexe problematiek als de bodemsanering. Het uitvoeren van bodemsaneringen zou eigenlijk een apart decreet vergen. Deze kritiek is terecht. Er is inderdaad nood aan een apart decreet bodemsanering. Maar het weglaten van deze bepaling zonder dat er uitzicht is dat er binnen afzienbare tijd een decreet bodemsanering is, lijkt ons onvoorzichtig. Want dat zou betekenen dat OVAM in die periode geen enkele ambtshalve sanering kan doorvoeren. Gezien de kans dat er dringende gevallen opduiken, lijkt ons dat onvoorzichtig en onverantwoord. We nemen het vroegere artikel 21, § 2, cover met twee wijzigingen :

we hebben met overgenomen dat OVAM de ingebrekestelling kan uitvoeren. De Raad van State heeft in de arresten nr. 40.145 (d.d. 25.8.92) en nr. 48.480 (d.d. 24.9.92) immers beslist dat de rechtszekerheid vereist dat een beslissing inzake ingebrekestelling dient genomen te worden in de vorm van een besluit. Een beslissing van OVAM inzake ingebrekestelling volstaat dus met en die mogelijkheid hoeft dus ook met meer voorzien te worden ;

— één van de belangrijkste kritieken op het huidige artikel 21, § 1, c is dat niet is bepaald wie in gebreke gesteld moet worden. Zoals in het voorstel van de commissie-Bocken vermelden we expliciet de exploitant.

P. In de voorgestelde tekst van artikel 38 van hetzelfde decreet een 2°bis invoegen dat luidt als volgt :

„2°bis planbewaker te zijn van de bepalingen in het milieu-beleidsplan die vallen onder dit decreet en van de sectorale uitvoeringsbepalingen als bedoeld in hoofdstuk VI van dit decreet. De OVAM rapporteert hierbij de Vlaamse Executieve over het al of niet (tijdig) opnemen van verantwoordelijkheden van andere betrokken beleidsdomeinen en over waar of hoe er moet worden bijgestuurd ;“.

VERANTWOORDING

In artikel 13, § 1 van het huidig afvalstoffendecreet wordt bepaald dat de OVAM ook de taak heeft „het toezicht en de controle op de uitvoering van het afvalstoffenplan” te organiseren. De administrateur-generaal van de OVAM wijst er in de nota „Afvalstoffenplan '91-'95 : enkele bedenkingen bij de voortgangsrapportering van mei '93” op dat deze bepaling eigenlijk onvoldoende is. De OVAM zou decretaal moeten aangeduid worden als planbewaker, met de bevoegdheid om de Vlaamse Executieve te rapporteren over het al of niet (tijdig) opnemen van verantwoordelijkheden van andere betrokken beleidsdomeinen en waar of hoe er moet worden bijgestuurd. Inderdaad loopt de uitvoering van het afvalstoffenplan mank, onder meer omdat bepaalde actoren hun verantwoordelijkheid niet opnemen en niemand dit kan of mag rapporteren. Het is dan ook noodzakelijk de bepaling in het huidige afvalstoffendecreet over te nemen en uit te breiden zodat de OVAM echt aan planbewaking kan doen.

Q. In de voorgestelde tekst van artikel 38 Van hetzelfde decreet 4° weglaten.

VERANTWOORDING

Zie verantwoording bij het amendement sub 111.

Artikel 7bis (nieuw)

Een nieuw artikel 7bis invoegen dat luidt als volgt :

„Artikel 7bis

Het eerste lid van artikel 55, § 2 wordt aangevuld als volgt : „die bewijskracht hebben tot het tegendeel bewezen is.“.

VERANTWOORDING

Artikel 55, § 2, eerste lid van het afvalstoffendecreet luidde oorspronkelijk als volgt : „De ambtenaren, bedoeld in artikel 54 zijn bevoegd in geval van overtredingen proces-verbaal op te stellen, die bewijskracht hebben tot het tegendeel bewezen is”. Op 11.5.1989 heeft het Arbitragehof de woorden „die bewijskracht hebben tot het tegendeel bewezen is” vernietigd, omdat het Vlaams gewest hiermee zijn bevoegdheid overschreed.

Ingevolge artikel 5 van de bijzondere wet van 16.7.1993 tot vervollediging van de federale staatsstructuur zijn de gewesten binnen de grenzen van hun bevoegdheden bevoegd om de bewijswaarde van proces-verbalen te regelen. Dit amendement strekt er dan ook toe deze bepaling opnieuw in te voeren.

Artikel 9

Aan dit artikel toevoegen wat volgt :

„In artikel 56 wordt het eerste lid vervangen door wat volgt :

„ Met gevangenisstraf van één maand tot vijf jaar en met een geldboete van 100 frank tot 10 miljoen frank of met één van die straffen alleen, wordt gestraft. “. “.

VERANTWOORDING

In de toelichting van het ontwerp van decreet wordt gesteld dat de bestaande strafbepalingen ongewijzigd van kracht zouden blijven

tot hiervoor als onderdeel van het kaderdecreet milieuhygiëne algemene bepalingen zullen worden uitgevaardigd. Dit amendement strekt ertoe alvast de strafmaat nu al drastisch te verhogen. Het gaat echt niet op nog langer te wachten op een nieuw decreet inzake strafbepalingen. Er moet nu al voorzien worden in een fikse verhoging van de strafmaat. We hebben ons hierbij gebaseerd op de voorstellen van de Interuniversitaire Commissie voor de Herziening van het Milieurecht.

L. BARBE

II. AMENDEMENTEN

voorgesteld door de heren H. Brouns,
J. Timmermam en L. Barbé

Artikel 1bis (nieuw)

Een nieuw artikel 1bis invoegen dat luidt als volgt :

„Artikel 1bis

Het opschrift van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen wordt vervangen door het volgende opschrift : „decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen”.

Artikel 7bis (nieuw)

Een nieuw artikel 7bis invoegen dat luidt als volgt :

„ Artikel 7bis

Zn artikel 5.5 van hetzelfde decreet wordt § 1 aangevuld met een punt 4, dat luidt als volgt :

„4. de voor vervoer over de weg gebruikte voertuigen op te houden en hun lading te controleren en, zo nodig, hiervan monsters te nemen, teneinde na te gaan of met deze voertuigen afvalstoffen worden vervoerd, en, in voorkomend geval, of de vervoerder beschikt over de krachtens artikel 13 vereiste erkenning of registratie, of die afvalstoffen vergezeld gaan van de krachtens dit decreet of krachtens de in artikel 32, § 2 vermelde verordening (EEG) nr. 259/93 vereiste documenten en of hun overbrenging gebeurt conform de bepalingen van dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten en van voormelde verordening. “.

VERANTWOORDING

Daar het decreet bepaalde verplichtingen oplegt aan vervoerders van afvalstoffen (artikel 13) en de in- en uitvoer van afvalstoffen **regelt** conform de EEG-verordening, is het toekennen van een **dergelijke** bevoegdheid aan de toezichhoudende ambtenaren noodzakelijk **om** een effectieve controle op het vervoer en de in- en uitvoer van afvalstoffen mogelijk te maken.

H. BROUNS

J. TIMMERMANS

L. BARBE

III. AMENDEMENTEN

voorgesteld door de heren H. Brouns en J. Peeters

Artikel 3

A. In de voorgestelde tekst van artikel 10 van het decreet **van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen in § 2 op de eerste regel de woorden „Secundaire grondstoffen” vervangen door de woorden „De in § 1 bedoelde afvalstoffen”**

B. In de voorgestelde tekst van artikel 10 van hetzelfde decreet in § 2 op de voorlaatste en laatste regel de zinsnede „om deze secundaire grondstoffen te gebruiken” **vervangen door de zinsnede „om deze afvalstoffen als secundaire grondstoffen te gebruiken”.**

VERANTWOORDING

Zoals de tekst nu is geformuleerd zou men kunnen afleiden dat § 2 van toepassing is op secundaire grondstoffen die niet voorkomen op de lijst bedoeld in § 1. Voor alle duidelijkheid wordt een verwijzing naar § 1 ingebouwd.

H. BROUNS

J. PEETERS

IV. AMENDEMENTEN

voorgesteld door de heren H. Brouns,
J. Timmermans, M. Capoen en L. Barbe

Artikel 3

A. Na de voorgestelde tekst van artikel 6 een nieuw artikel 6bis invoegen dat luidt als volgt :

„Artikel 6bis

De Vlaamse Regering kan voorschrijven dat in de algemene en bijzondere bestekken van besturen van het Vlaamse Gewest en van ondergeschikte besturen bepalingen worden opgenomen om de afzet van uit afvalstoffen teruggewonnen produkten of grondstoffen te bevorderen. “

VERANTWOORDING

Deze loepjüng werd overgenomen uit het decreet van 2 juli 1981 (artikel 22) en beantwoordt aan de terechte opmerking van de heer Barbé inzake bevordering van de afzet van gerecycleerde/teruggewonnen produkten.

B. In de voorgestelde tekst van artikel 13 van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het bekeer van afvalstoffen ia §§ 1, 2 en 3 de woorden „ondernemingen of personen,, telkens vervangen door de woorden „de natuurlijke personen of rechtspersonen”.

C. In de voorgestelde tekst van artikel 13 van hetzelfde decreet 9 6 vervangen door wat volgt :

„§ 6. Het nuttig toepassen van afvalstoffen is een vergunnings- of meldingsplichtige handeling als bedoeld in het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning. “

D. In de voorgestelde tekst van artikel 13 van hetzelfde decreet in § 7 op de eerste en tweede regel de woorden „Ondernemingen en personen als bedoeld in 8 1, § 2, § 3 en § 6” vervangen door de woorden „De natuurlijke personen en rechtspersonen die een activiteit als bedoeld in § 1, § 2, § 3 of § 6 uitoefenen”.

E. In de voorgestelde tekst van artikel 13 van hetzelfde decreet in § 7 de laatste zin weglaten.

F. In de voorgestelde tekst van artikel 13 van hetzelfde decreet na § 7 een nieuwe § 8 toevoegen die luidt als volgt :

„§ 8. De natuurlijke personen of rechtspersonen die een activiteit als bedoeld in § 1, § 2 of § 6 uitoefenen zijn verplicht de door de Vlaamse regering bepaalde gegevens met betrekking tot de ingezamelde, opgehaalde, verwijderde of nuttig toegepaste afvalstoffen te melden aan de OVAM.

De Vlaamse regering kan de in § 3 bedoelde natuurlijke personen of rechtspersonen eveneens verplichten om bepaalde gegevens met betrekking tot de door hen vervoerde afvalstoffen aan de OVAM te melden. “

VERANTWOORDING

De vervanging van „onderneming en personen” door „natuurlijke personen of rechtspersonen” gebeurt omwille van de duidelijkheid en om de terminologie in artikel 13 gelijk te schakelen met deze van

de definities in het nieuwe artikel 2, zoals geamendeerd op voorstel van de heer Barbé.

Wat betreft het door de heer **Barbé** ingediende amendement sub H dat een meldingsplicht zou opleggen voor de vervoerders, dient gezegd dat het nut hiervan en de relevantie van de daaruit voortvloeiende gegevens kan betwijfeld worden, omwille van de volgende redenen.

De ontworpen ophaalreglementering voorziet in :

- een kennisgeving door de ophaler **van zijn** intenties voor een afvalstroom ;
- een vermelding door de ophaler van een transport ;
- een melding door de producent, de ophaler en de verwerker ;
- een register bij de verschillende actoren.

Deze instrumenten, samen met de in het voorliggende decreet **voorziene erkenning voor ophalers en registratie van vervoerders, laten een volledige opvolging (beheersing) toe van de afvalstroom van bij de producent tot bij de eindverwerker. Een meldingsplicht opleggen aan de vervoerder, zou wellicht een dubbeltelling creëren.**

Evenwel wordt het opportuun geacht de mogelijkheid open te laten voor de Vlaamse regering een meldingsplicht voor vervoerders alsnog in te voeren, indien later, bij de toepassing van de ophaalregeling toch zou blijken dat dit nuttig zou zijn.

H. BROUNS

J. TIMMERMANS

M. CAPOEN

L. BARBE

V. AMENDEMENTEN

**voorgesteld door de heren H. Brouns,
J. Timmermans en M. Capoen**

Artikel 3

A. In de voorgestelde tekst van artikel 15 van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen in § 1 op de eerste regel voor het woord „afvalstoffen” het woord „huishoudelijke” invoegen.

VERANTWOORDING

Ter verduidelijking.

B. Aan de voorgestelde tekst van artikel 15 van hetzelfde decreet een nieuwe § 6 toevoegen die luidt als volgt :

„§ 6. De provincies zijn belast met de coördinatie van de uitvoering, door de gemeenten en verenigingen van gemeenten op hun grondgebied, van de plannen bedoeld in artikel 34, wat de huishoudelijke afvalstoffen betreft. “.

VERANTWOORDING

Uit de praktijk blijkt dat het moeilijk is de gemeenten en intercommunales rond de tafel te brengen om tot afspraken en samenwerking

te komen voor de **uitvoering** van het afvalstoffenplan. Daarom lijkt het aangewezen om een hoger bestuursniveau, dat nauwe banden heeft met de gemeenten, met een **coördinerende** en stimulerende opdracht ter zake te belasten.

C. In de voorgestelde tekst van artikel 18 van hetzelfde decreet op de eerste regel de woorden „Ondememingen die bedrijfsafvalstoffen voortbrengen,” vervangen door de woorden „ Producenten van bedrijfsafvalstoffen”.

VERANTWOORDING

Ter verduidelijking en gelijkschakeling met de terminologie in artikel 16. Cf. definitie „producent” in artikel 12.

D. In de voorgestelde tekst van artikel 35 van hetzelfde decreet in § 6 op de vierde regel voor het woord „privaatrechtelijke” de woorden „publiekrechtelijke of” invoegen.

VERANTWOORDING

Dit amendement strekt ertoe de sectorale uitvoeringsplannen ook te laten gelden voor de intercommunales.

E. In de voorgestelde tekst van artikel 35 van hetzelfde decreet in § 7 op de vierde regel na de woorden „worden afgeweken” de woorden „bij beslissing van de Vlaamse regering, ” invoegen.

VERANTWOORDING

In principe zijn de **bepalingen** van sectorale uitvoeringsplannen bindend voor alle **administratieve** overheden van het Vlaamse Gewest, behalve **wanneer** in het plan zelf wordt aangegeven dat sommige bepalingen indicatief zijn.

In § 7 is een mogelijkheid tot afwijking voorzien wegens gewichtige redenen die uitdrukkelijk gemotiveerd moeten worden. Als geen enkele afwijkmogelijkheid wordt voorzien, zal de neiging ontstaan om in het plan zelf de meeste bepalingen als „**indicatief**” te bestempelen.

Het amendement sub L van de heer Barbé (volledige weglating van § 7) kan niet worden aanvaard omdat hierdoor de bindende werking van de **plannen** **volledig** ontleen zou worden gemaakt. (Niet **alleen** de **afwijkmogelijkheid** maar ook het **principe** zelf !) Het voorgestelde **alternatief amendement** komt **gedachtelijk** tegemoet aan de opmerkingen van de heer Barbé.

Deze tekst behoudt de mogelijkheid om af te wijken van de bindende bepalingen, doch stelt de afwijkingen afhankelijk van een beslissing van de Vlaamse regering, zodat de lagere overheden zelf niet kunnen oordelen over de gewichtige redenen.

F. In de voorgestelde tekst van artikel 36 van hetzelfde decreet in het eerste lid op de tweede regel de woorden „artikel 10” vervangen door de woorden „artikel 12”.

VERANTWOORDING

Rechtzetting van een materiële vergissing bij hemummering.

G. In de voorgestelde tekst van artikel 38 van hetzelfde decreet -----¹ toevoegen wat volgt :

VERANTWOORDING

Parallélisme met artikel 38, 2°.

H. In de voorgestelde tekst van artikel 42 van hetzelfde decreet § 2 vervangen door wat volgt :

„§ 2. De OVAM kan, op vraag van de Vlaamse Milieuholding of van één van haar dochterondernemingen, meewerken aan en participeren in initiatieven van de Vlaamse Milieuholding, zoals bedoeld in § 1. “.

VERANTWOORDING

Het is opportuun dat aan instellingen die op hetzelfde terrein werkzaam zijn, decretaal de mogelijkheid geboden wordt om samen te werken. In de huidige tekst is dit onmogelijk en kan de situatie zich voordoen dat de berde mstellingen para llele initiatieven ontwikkelen.

Artikel 8bis (nieuw)

Een nieuw artikel 8bis invoegen dat luidt als volgt :

„Artikel 8bis

In artikel 56 wordt het eerste lid vervangen als volgt :

„Met gevangenisstraf van één maand tot vijf jaar en met een geldboete van vijftig frank tot tien miljoen frank of met een van die straffen alleen, wordt gestraft :“.

Artikel 13

Een tweede lid en een derde lid toevoegen die luiden als volgt :

„ Voor de toepassing van Hoofdstuk IX van het decreet van 2 juli 1981 blijven de definities van de begrippen „industriële afvalstoffen” en „giftige afvalstoffen” die van kracht waren voor de inwerkingtreding van dit decreet geldig tot 31 december 1994.

De maatregelen tot ambtshalve sanering van verontreinigde bodems en buiten gebruik gestelde industriële installaties op grond van artikel 21, § 2, c) van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen, waarvan de uitvoering is aangevangen voor de datum van inwerkingtreding van dit decreet, worden voltooid en de kosten ervan verhaald overeenkomstig de regels die golden voor de inwerkingtreding van dit decreet. “.

VERANTWOORDING

De definities in artikel 47 werden nog niet aangepast aan de huidige definities zodat een overgangsregeling moet worden voorzien tot dat deze bij programmadecreet kunnen worden gewijzigd.

Deze overgangsbepaling laat toe om de reeds aangevangen ambts-halve saneringswerken, die door OVAM worden uitgevoerd op grond van artikel 21, § 2, c) van het oorspronkelijk decreet, bepaling die ingevolge dit ontwerp impliciet wordt opgeheven, af te werken en de kosten ervan te verhalen op de ingebrekeblijvende volgens de thans geldende regels, in afwachting van de inwerkingtreding van een nieuwe decretale regeling inzake bodemsanering.

H. BROUNS

J. TIMMERMANS

M. CAPOEN

VI. AMENDEMENTEN

voorgesteld door de heren J. Gabriels en F. Vergote

Artikel 3

A. In de voorgestelde tekst van artikel 35 aan § 4 toevoegen wat volgt :

„ Wanneer de Vlaamse Regering geen gevolg geeft aan de bezwaren en opmerkingen zoals vervat in § 2, draagt zij er zorg voor dat alle indieners van deze bezwaren en opmerkingen ten laatste 2 maanden na de in § 5 bedoelde bekendmaking persoonlijk in het bezit worden gesteld van een motivering rond het niet ingaan op hun bezwaar of opmerking. “

VERANTWOORDING

In artikel 35 wordt bepaald dat de Vlaamse Regering sectorale uitvoeringsplannen opstelt die twee maanden ter inzage liggen bij de gemeenten en waarop iedereen zijn bezwaren en opmerkingen kan indienen. Verder in dit artikel wordt echter gesteld dat de Vlaamse Regering bij haar beslissing enkel moet motiveren waarom ze afwijkt van de adviezen van de Mina-raad en de Serv. Er is dus geen enkele procedure voorzien die de behandeling van de bezwaren van de andere „klagers” regelt. De Vlaamse Regering hoeft dan ook geen enkele rekening met hen te houden waardoor deze inspraakronde de dode letter is.

Het voorgestelde amendement houdt rekening met het feit dat het onmogelijk is om alle motiveringen waarom van een bepaalde klacht is afgeweken op te nemen in het Belgisch Staatsblad. Het stelt daarom een persoonlijke kennisgeving voor. Op deze wijze ontvangt de burger dus op zijn minst een antwoord op zijn bezwaren.

B. In de voorgestelde tekst van artikel 42 § 1 weglaten.

VERANTWOORDING

Door artikel 42 krijgt OVAM de bevoegdheid om inrichtingen voor verwijdering of nuttige toepassingen van afvalstoffen op te richten, over te nemen of te exploiteren, voor zover het privé-initiatief of het initiatief van de Vlaamse Milieuholding tekort schiet. OVAM kan hierdoor dus een echte marktpartij worden, wat niet de taak kan zijn van een overheidsdienst. Er wordt nergens sluitend bepaald hoe en wie gaat uitmaken wanneer het privé-initiatief tekort schiet.

OVAM dient een instelling te zijn die zich bezig houdt met studie, coördinatie en beleidsvoorbereiding **of** met **ambtshalve verwijderingen**. Het optreden van een **gesubsidieerde overheidsinstelling** als marktpartij **is** te verwerpen.

J. GABRIELS

F. VERGOTE
